

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: J. S.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. SZ_118282/2020/KUSK

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vyřídil žádost žalobce ze dne 26. 8. 2020 o poskytnutí informace
 - a. o výši platu poskytnutého v roce 2020 hejtmance a dalším členům rady Středočeského kraje a
 - b. o dosaženém středoškolském či vysokoškolském vzdělání hejtmanky a dalších členů rady Středočeského kraje, vykonávajících funkci v roce 2020, o tom, zda tyto osoby byly členy KSČ a zda byly v minulosti trestně stíhány, s jakým výsledkem a pro jaký trestný čin.
- II. Ve zbylém rozsahu se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou soudu dne 2. 11. 2020, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalobce se u žalovaného domáhal poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „InfZ“). Dle názoru žalobce však jeho otázky nebyly zcela zodpovězeny v souladu s InfZ, neboť odpověď žalovaného ze dne 25. 9. 2020 nepovažoval za dostatečnou. Proto dne 26. 9. 2020 podal stížnost podle § 16a InfZ, která měla být podle § 16a odst. 5 InfZ do 7 dnů ode dne, kdy žalovanému došla, předložena nadřízenému orgánu, který o ní měl podle § 16a odst. 8 InfZ rozhodnout do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena. Stížnost tedy měla být nadřízenému orgánu předložena nejpozději dne 5. 10. 2020 (s ohledem na její podání dne 26. 9. 2020) a vyřízena měla být nejpozději do 20. 10. 2020. Proto žalobce podal dne 2. 11. 2020 žalobu proti nečinnosti žalovaného a domáhá se, aby soud žalovanému uložil povinnost vyřídit žalobcovu žádost o informace ze dne 26. 8. 2020.

2. Žalovaný ve vyjádření namítl, že žaloba je nedůvodná, neboť v řízení nebyl nečinný. Žalovaný sdělil žalobci v zákonné lhůtě dne 10. 9. 2020 požadované údaje (nejprve prostřednictvím pošty a posléze i prostřednictvím datové schránky). Žalobce podal dne 26. 9. 2020 na postup žalovaného stížnost, ve které specifikoval další požadavky na informace. Žalovaný dne 11. 10. 2020 předložil žalobcovu stížnost nadřízenému orgánu. Dne 5. 11. 2020 nadřízený orgán rozhodl částečně o zastavení řízení o stížnosti ze dne 26. 9. 2020, v části pak určil lhůtu 15 dnů pro poskytnutí informace. Následně dne 24. 11. 2020 žalovaný žalobci poskytl požadované údaje pod č. j. 162610/2020/KUSK. Žalovaný proto není nečinným a s ohledem na svůj řádný postup navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
3. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci na výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů nesdělili, že trvají na konání jednání. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy nad rámec toho, co plyne ze správního spisu, ostatně žádné důkazní návrhy uplatněny nebyly a ani žalovaný netvrdil, že by žalobci poskytl nějaké informace nad rámec toho, co zachycuje obsah správního spisu, popř. že by ve vztahu k žalobci vydal nějaké rozhodnutí.
4. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl žalobce k dispozici ve správním řízení. K tomu soud uvádí, že z obsahu správního spisu je patrné, že žalobce podal dne 20. 9. 2020 proti postupu žalovaného při vyřizování žádosti o informace obecnou stížnost a dále dne 26. 9. 2020 konkretizovanou stížnost, které byly nadřízenému orgánu předloženy dne 13. 10. 2020 (tedy po uplynutí 7denní lhůty stanovené v § 16a odst. 5 InfZ). Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) jako nadřízený orgán dne 5. 11. 2020 vydalo rozhodnutí o stížnosti (po uplynutí 15denní lhůty stanovené v § 16a odst. 8 InfZ). Okamžikem uplynutí výše uvedených lhůt je třeba mít za to, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany v rámci správního řízení [k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, publikovaný pod č. 3409/2016 Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32].
5. Soud se proto zabýval žalobou věcně. Dospěl přitom k závěru, že je částečně důvodná.
6. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že žalobce dne 26. 8. 2020 e-mailem požádal žalovaného o poskytnutí informací – konkrétně formuloval dotazy takto:

„Jaký plat a odměny a případně jiné výhody a v jaké výši (hodnotě) byly poskytnuty v roce 2020 hejtmance a dalším členům rady kraje“ a „Také mi prosím sdělte dosažené středoškolské či vysokoškolské vzdělání těchto osob, zda byly členy KSČ a zda byly v minulosti trestně stíhány a s jakým výsledkem a pro jaký trestný čin.“

7. Žalovaný odpověděl sdělením ze dne 10. 9. 2020 (doručovaným poštovní zásilkou) tak, že výše odměn uvolněných členů rady kraje je stanovena nařízením vlády č. 318/2017 Sb. a že jinou zaměstnaneckou výhodou pro tyto členy rady kraje je příspěvek na stravování v hodnotě 100 Kč/pracovní den. Ohledně trestní bezúhonnosti odkázal na ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 130/2000 Sb, podle nějž může být členem zastupitelstva kraje zvolen každý volič, u nějž není dána překážka výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a b) téhož zákona. K informacím o členství v KSČ a trestním stíhání v minulosti uvedl, že tyto informace neeviduje.
8. Žalobce podal dne 20. 9. 2020 obecně formulovanou stížnost na to, že jeho žádost dosud nebyla vyřízena. Poté, co žalovaný dne 25. 9. 2020 žalobci zaslal sdělení ze dne 10. 9. 2020 znovu do datové schránky, podal žalobce dne 26. 9. 2020 novou, konkrétnější stížnost, v níž uvedl, že sdělení nepovažuje za dostatečné. Žalobce uvedl, že otázka výše odměn je nedostatečná při absenci informací ohledně konkrétních uvolněných a neuvolněných členů rady kraje, že z poskytnuté informace ohledně příspěvků na stravování nevyplývá, jak tyto příspěvky konkrétně obdrželi jednotliví členové rady kraje, a že ohledně ostatních neposkytnutých informací z důvodu, že žalovaný tyto skutečnosti nezná, mělo být vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace.
9. Ministerstvo jakožto nadřízený orgán, poté co mu byl dne 13. 10. 2020 předán správní spis, vydalo dne 5. 11. 2020 (po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti v tomto řízení) rozhodnutí, kterým řízení o stížnosti částečně zastavilo, dále žalovanému přikázalo ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí poskytnout žalobci informaci o výši odměn poskytnutých v roce 2020 hejtmance a dalším členům rady kraje, potvrdilo postup žalované při vyřizování části stěžovatelovy žádosti v rozsahu sdělení výhod poskytnutých v roce 2020 a nakonec ohledně požadavku na sdělení informací o dosaženém středoškolském či vysokoškolském vzdělání, dřívějším členství v KSČ a dosavadních trestních řízeních a jejich závěrech ve vztahu k jednotlivým členům rady přikázalo žalovanému, aby jej vyřídil. V odůvodnění svého rozhodnutí ministerstvo potvrdilo, že žalovaný je (s výjimkou poskytnutí informace o výhodách poskytnutých členům rady) nečinný.
10. Žalovaný následně sdělením ze dne 24. 11. 2020, č. j. 162610/2020/KUSK, doručeným do datové schránky žalobce dne 26. 11. 2020, žalobci poskytl formou tabulky informaci o výši odměn vyplacených jednotlivým členům rady kraje v jednotlivých měsících v období od ledna do září 2020. K ostatním požadovaným informacím se žalovaný nevyjádřil, ve spise není obsaženo ani rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, ani jiný dokument naznačující, že by žalovaný v tomto směru nějak splnil povinnosti uložené mu rozhodnutím ministerstva.
11. Podle § 14 odst. 5 písm. c) a d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a:
 - c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,
 - d) věty první nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.

12. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
13. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
14. Soud žalobě na ochranu proti nečinnosti může vyhovět pouze tehdy, jestliže ke dni vydání rozsudku povinnost žalovaného vydat žalobou požadované rozhodnutí trvá a zároveň již uplynula doba, v níž takové rozhodnutí mělo být vydáno. Pokud přitom před vydáním rozhodnutí soudu bylo vydáno opatření proti nečinnosti, je tím nečinnost povinného subjektu presumována i pro navazující soudní řízení – v dané situaci soud zkoumá pouze splnění povinnosti uložené povinnému subjektu nadřízeným orgánem (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
15. Ze správního spisu zcela nepochybně vyplývá, že žalobci byly již poskytnuty informace ohledně odměn členů rady kraje v roce 2020 (v měsících lednu až září, ke dni odeslání informace ještě patrně údaje za říjen nebyly dostupné) a stejně tak mu byla (v souladu s obecnou formulací dotazu na další poskytované výhody členům rady kraje a jejich výši) sdělena informace o poskytování příspěvku na stravování v hodnotě 100 Kč za pracovní den. Pakliže žalobce požadoval ve své opakované stížnosti dále konkrétně sdělit, v které jednotlivé dny byly příspěvky na stravování poskytnuty jednotlivým členům rady, jedná se o další informace, které mohl žalobce požadovat v rámci navazující žádosti o sdělení informací. Původní otázka žalobce (z níž nebylo možné jednoznačně dovodit, že žalobce žádá o poskytnutí údaje o výši součtu poskytnutých výhod členům rady kraje, a žalovaný proto mohl legitimně předpokládat, že směřuje ke specifikaci různých poskytovaných výhod a výši takových výhod) však byla řádně zodpovězena, jak uvedlo v rozhodnutí o stížnosti ministerstvo (s jeho odůvodněním se soud ztotožňuje). V dané části tedy žaloba není důvodná.
16. Z obsahu předloženého správního spisu však nelze seznat (a žalovaný tudíž neprokázal), že by žalobci byly poskytnuty informace o platu členů rady kraje. Byť nelze vyloučit, že mohlo jít jen o nevhodnou formulaci (záměnu odměny za plat, jak předpokládalo ministerstvo v rozhodnutí ze dne 5. 11. 2020), v souladu s jazykovým zněním žádosti je nutno předpokládat (nic konkrétního totiž nenasvědčuje opaku), že se jednalo o cílený dotaz, zda některý z členů rady kraje vedle odměny zároveň nepobírá plat jako zaměstnanec žalovaného. V této části tak dotaz nebyl jakkoliv zodpovězen a žalobu lze považovat za důvodnou. Také pokud jde o sdělení informací o dosaženém vzdělání členů rady kraje, jejich případném členství v KSČ a jejich případných dřívějších trestních stíháních žalovaný podle obsahu předloženého správního spisu žádost žalobce vůbec (a to ani opožděně) nevyřídil. Žalovaný ohledně členství v KSČ a minulých trestních stíhání toliko uvedl, že dané informace neeviduje. K otázce dosaženého vzdělání členů rady kraje se nevyjádřil vůbec, a to ani poté, co mu ministerstvo přikázalo podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu tyto části žádosti vyřídít, čímž i pro účely soudního přezkumu jasně deklarovalo, že k datu rozhodnutí ministerstva byl žalovaný v tomto rozsahu nečinný.
17. Nadřízený orgán v odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. 11. 2020 správně uvedl, že žalovaný jako povinný subjekt musí posoudit, zda se požadované informace vztahují k jeho

působnosti, v případě negativního závěru žádost v této části odložit ve smyslu § 14 odst. 5 písm. c) InfZ a v případě pozitivního závěru tyto informace poskytnout, anebo vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 InfZ. Pakliže žalovaný vyhodnotil svůj dosavadní postup za dostatečný (a to i přes zjevný nesoulad s postupem uvedeným v InfZ), a to i navzdory výslovnému příkazu nadřízeného orgánu, nelze než uzavřít, že se jedná o svévolnou nečinnost.

18. Soud proto v této části uložil žalovanému povinnost žádost vyřídit ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku ve smyslu § 81 odst. 2 s. ř. s., neboť lhůta 15 dnů odpovídá lhůtě pro poskytnutí informace dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ či k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 InfZ. Rozhodnutí podle § 15 odst. 1 InfZ o odmítnutí žádosti pak případně může být podrobeno odvolacímu přezkumu (§ 16 odst. 1 až 4 InfZ) a dále soudnímu přezkumu důvodů pro odmítnutí žádosti (§ 16 odst. 5 InfZ); v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se však soud nemůže zabývat otázkou důvodnosti případného nesdělení požadovaných informací. V této souvislosti soud zároveň upozorňuje, že neukládal žalovanému výslovně o žádosti „rozhodnout“, neboť na žádost může být ze strany žalovaného podle okolností reagováno také prostým poskytnutím části či veškerých požadovaných informací, aniž by žalovaný musel jakékoliv rozhodnutí vydávat. V každém případě se však takové vyřízení žádosti musí pohybovat v intencích právních institutů regulovaných v InfZ a nemůže mít podobu pouhého nevyhovujícího dopisu, jako tomu bylo v případě sdělení žalovaného ze dne 10. 9. 2020.
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že poměr úspěchu a neúspěchu žalobce je nutno hodnotit přibližně jako shodný, a proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, je nutno dospět k závěru, že ohledně nemalé části informací požadovaných žalobou již žalovaný není nečinný, neboť dané informace poskytl (ať už se jedná o informaci ohledně jiných výhod poskytnutou žalobci, nebo o konkrétní informace ohledně výše poskytnutých odměn v lednu až září 2020); žalobce však ani přesto v daném rozsahu nepřistoupil k částečnému zpětvzetí žaloby.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 10. června 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu